

[Ludvig Christensen.]

køkkenerne er Konkurrenter til de gode Restaurationer, thi dem har de Folk, der kommer i Folkekøkkenerne, ikke Raad til at søge, og jeg kan derfor ikke tro, at de handlende lider noget stort Tab derved. I samme Øjeblik der i København opstaaer tilsvarende Forretninger, hvor Folk med lige saa smaa Penge og under samme Vilkaar: uden Drikkevand, uden overhovedet at kunne faa Spiritus og uden at skulle betale Drikkepenge, kan faa Varerne for de samme Priser eller billigere, vil Folkekøkkenerne blive lukket; Københavns Kommune opretholder ikke Folkekøkkenerne for at paaføre næringsdrivende Borgere Konkurrence, men opretholder dem kun for at udfylde en social Opgave, der hidtil ikke er løst af nogen anden.

Ministeren for Industri, Handel og Søfart (Slebsager): Jeg vil gerne takke Ordførerne for de forskellige Partier for den velvillige Modtagelse, Forslag til Næringslov har faaet, i Særdeleshed da Ordførerne for Venstre, Socialdemokratiet og de Radikale. Det er en Modtagelse, som synes mig at give begrundet Haab om, at det skal lykkes inden for en overskuelig Tid at naa til et godt Resultat paa Grundlag af det foreliggende Lovforslag. Jeg tillægger det i saa Henseende særlig Vægt, at det saa stærkt er blevet fremhævet, at Lovforslaget, samtidig med at det paa mange Punkter betegner et Fremskridt i Forhold til den nuværende Næringslov, i saa høj Grad, som Tilfældet er, deler Sol og Vind lige mellem de forskellige Interesser, der knytter sig til Næringslovens Revision. Dette maa jo ogsaa være et naturligt Maal ved Revisionen af en saadan Lov, der berører et saa stort Antal Medborgere i deres daglige Virksomhed.

Det ærede 8de Medlem for 5te Kreds (Johannes Jensen) fremførte en Række Betragtninger, som jeg ganske kan slutte mig til, og hans Tale giver mig derfor i og for sig ikke Anledning til mange Bemærkninger. Jeg forstaaer udmærket godt den Betragtning, at Bestemmelsen i Lovforslagets § 4 om Betaling for Næringsbrev kan siges at gøre denne højere, end rimeligt er, naar Talen er om en blot og bar Registreringsafgift, og at den er for lille, hvis den skal betragtes som en egentlig Næringskendelse. Saa vidt jeg ved, staaer dette i Forbindelse med, at Satserne paa et senere Stadium af Kommissionens Forhandlinger er blevet noget forhøjet for at imødekomme Ønsker fra Handel og Haandværk. Af

Kommissionsbetænkningen fremgaar det, at Kommissionen indgaaende har drøftet Mulighederne for en mere rationel Ordning end den nugældende, men at det ikke har været muligt at naa videre i saa Henseende, end Lovforslaget angiver. At der ikke har været stærk Tilbøjelighed til at gaa over til den Ordning, der er gældende i Norge, hvorefter der erlægges en aarlig Afgift af de næringsdrivende, kan jo neppe undre, navnlig under Hensyn til, at en saadan aarlig Afgift let kunde faa et vist Slægtskab med en Næringskat — og yderligere Skatter kan der jo fra Erhvervslivets Side sikkert ikke være Ønske om, navnlig ikke i disse Tider, men for øvrigt vel ikke til nogen Tid. En Forhøjelse af Lovforslagets Satser vilde for øvrigt neppe være af større Betydning som Hemsko for Tilgang af nye næringsdrivende, men det vilde paa den anden Side kunne betyde en ikke ubetydelig Byrde for dem, der starter en Virksomhed. At dette er Tilfældet, bestyrkes jeg i ved, at der fra de sønderjydske Landsdele til Handelsministeriet er indkommet adskillige Henvendelser om Fritagelse for at betale de nugældende Næringskendelser. Irrationelt synes det mig ogsaa at være, at f. Eks. en stor Skotøjsfabrik i København kun behøver at betale i alt 32 Kr. for sin Næringsadkomst, medens en Murer eller Detailhandler, der kun har Udsigt til at drive en Virksomhed af ganske ringe Omfang, maa betale 150 Kr. for Næringsadkomst. Som det ærede 12te Medlem for 2den Kreds (Henrik Nielsen) imidlertid sagde, vil Betalingsspørgsmaalet neppe være af afgørende Vægt, og jeg vil ogsaa om dette Spørgsmaal sige, at jeg selvfølgelig er villig til med det Udvalg, der antagelig bliver nedsat som Resultat af disse Forhandlinger, at deltage i Overvejelser angaaende hele dette Spørgsmaal.

Med det ærede 8de Medlem for 5te Kreds er jeg ogsaa ganske enig i, at Bestemmelserne i Lovforslagets § 10, sidste Stykke, alene tager Sigte paa rene Andelsforeninger, saaledes at det ikke vil være nødvendigt i det af det ærede Medlem omtalte Tilfælde at drive Virksomheden fra to forskellige Lokaler. Nogen Ændring i Lovforslaget er neppe nødvendig paa dette Punkt, men jeg er selvfølgelig villig til, dersom det maatte ønskes, at overveje sammen med det kommende Udvalg, om man kan naa til en Tydeliggørelse af Bestemmelsen, saaledes at det ganske klart kan fremtræde af Lovforslaget, hvorledes Forholdet er.

Med Hensyn til de Bestemmelser om